

РЕШЕНИЕ

№ 35958

гр. София, 03.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав, в
публично заседание на 23.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **9826** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс във вр. с чл. 172 ал. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).
Образувано е по жалба от С. М. М., ЕГН [ЕГН], с адрес - [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез пълномощника си адв. С. против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GRAM-2096402 от 27.08.2025 г. по чл. 171, т. 1, б. "Б" от ЗДвП, издадена от А. С. А., младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ - СДВР, с която на жалбоподателя е наложено ПАМ – временно отнемане на СУМПС на водач, който управлява МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0.5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или друго тех. средство до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.
В жалбата се поддържа, че приложената ПАМ е незаконосъобразна, поради съществени процесуални нарушения, материална незаконосъобразност и необоснованост. Счита, че е издадена при неспазване на изискванията на чл. 35 от АПК, като не са обсъдени всички факти и обстоятелства от значение за случая, както и не са обсъдени възразенията и обясненията на оспорващия. Моли за отмяна на процесната ПАМ. Претендира разноски.
Жалбоподателят редовно уведомен за съдебно заседание, представлява се от адв. С., който поддържа подадената жалба и моли да бъде уважена. Претендира разноски.
Ответникът-младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ - СДВР – А. С. А., чрез пълномощника му юрк. П. в писмени бележки, изразява становище за неоснователност и недоказаност на жалбата, съответно моли да бъде оставена в сила процесната ЗПАМ, като законосъобразна и правилна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възразение за

прекомерност.

Редовно призован, ответникът не се явява, не се представлява.

СГП не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 27.08.2025 г. в [населено място], С. М. М. управлявал личния си товарен автомобил Рено Мастер с рег. [рег.номер на МПС], с посока на движение от ул. К. и М. към бул. С., като при извършена проверка от пеши патрул „Женски пазар“ срещу номер 46 се установило от полицейските служители А. С. А., мл. автоконтрольор, отдел „ПП“ – СДВР и свидетелите А. С. С., В. В. К., че водачът има нестабилен строеж, завален говор и лъха на алкохол. На водача била направена проба № 242 за употреба на алкохол в 13.21 часа с техническо средство Алкотест Дрегер 7510 номер А.-0142, която отчела положителен резултат – 0.53 промила за издишания въздух.

На водача е съставен АУАН № 4575960/27.08.2025 г., като е издадена и процесната заповед, талон за изследване № 0190661 за МБАЛ „Света А.“ и протокол за медицинско изследване и вземане на биологични проби за употреба на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози.

Със ЗППАМ № ГРАМ-2096402 от 27.08.2025 на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП – временно отнемане на СУМПС на водач, който управлява МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0.5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или друго тех. средство до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца, като при съставянето на АУАН като доказателства са отнети 2 броя рег. табели [рег.номер на МПС], както и СРМПС №[ЕИК] и СУПМС №[ЕИК].

По делото е приета административната преписка по издаването на оспорената заповед, а именно: заверени копия на АУАН; ЗПАМ; талон за изследване № 0190661; Протокол за медицинско изследване и вземане на биологични проби за употреба на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози; Протокол за химическо изследване № 558/28.08.2025 г.; Алкотест Дрегер 7510 номер А.-0142; Докладна записка; Справка картон на водача; Заповед № 513з-5372/30.04.2025 г.; Заповед № 513з-6400/07.07.2023 г.; Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена чрез административния орган, в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, подадена е от надлежна страна по чл. 147, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е допустима.

По същество, същата е **ОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения:

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Заповедта за налагане на ПАМ е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК и като такъв следва да отговаря на изискванията, визирани в АПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, в акта следва да бъдат посочени фактическите и правните основания за издаването му. Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, мярката се налага с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Съгласно чл. 59 ал. 2, т. 4 АПК, необходимостта от налагане на ПАМ следва да е обоснована от АНО, съобразно преследваната от

закона цел.

Видно от разпоредбата на чл. 23 от ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки, се уреждат в съответния закон. Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, в редакцията към датата на издаване на оспорваната заповед, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 от ЗДвП се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. В случая със Заповед № 81213-1632/02.12.2021 г. (л. 33) на Министъра на вътрешните работи, областните дирекции на МВР и СДВР са определени да осъществяват контрол по Закона за движение по пътищата. Във връзка с тази заповед е издадена Заповед рег. № 6400/07.07.2023 г., (л. 37), с която са определени длъжностни лица от СДВР да прилагат ПАМ по чл. 171, т. 1, т. 2, т. 2а, т. 4, т. 5, б. „а“ и т. 6 от ЗДвП. Със Заповед № 513з-572/30.04.2025 г. е преназначен младши инспектор А. С. А. (л. 31).

Водим от изложеното, съдът счита, че процесната заповед е издадена от компетентен орган.

Заповедта е издадена в предвидената в закона писмена форма - спазени са изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, посочени са фактическите и правни основания за издаване на акта. Освен позоваване на АУАН се съдържа подробно описание на нарушението, станало основание за прилагане на ПАМ. Оспорената заповед противоречи на материалния закон и неговата цел - отменителното основание по чл. 146, т. 4 от АПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 22 от ЗАНН за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях могат да се прилагат принудителни административни мерки. Случаите, когато могат да се прилагат принудителни административни мерки, техният вид, органите, които ги прилагат, и начинът за тяхното приложение, както и редът за тяхното обжалване се уреждат в съответния закон или указ - чл. 23 от ЗАНН.

Съгласно чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП: „За осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач: който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи“.

При анализ на цитираната разпоредба е видно, че тя съдържа няколко хипотези, които са предвидени алтернативно, а не кумулативно. Самостоятелното осъществяване на която и да е от тях дава възможност на органа да упражни властническата си компетентност с цел преустановяване на констатираното нарушение на правилата за движение по пътищата. Описаните подробно в заповедта факти представляват фактическото основание за издаването ѝ и юридически факт, от който органът черпи правомощията си и въз основа на който се извършва последващата съдебна преценка за законосъобразността на властническото произнасяне. В случая, за да приложи ПАМ по отношение на жалбоподателя, административният орган е

посочил като фактическо основание обстоятелството, че жалбоподателят е управлявал МПС след употреба на алкохол, установено посредством проверка с Алкотест Дрегер 7510 номер А.-0142.

В чл. 171, т. 1, б. „б“ предложение първо от ЗДвП изрично е записано – „при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи“.

Видно от разпоредбата на чл. 174, ал. 4 от ЗДвП редът, по който се установява концентрацията на алкохол в кръвта на водачите на моторни превозни средства, трамваи или самоходни машини и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, е този, определен с наредба на министъра на здравеопазването, министъра на вътрешните работи и министъра на правосъдието.

Редът, по който се установява концентрация на алкохол в кръвта, е регламентиран в Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, издадена от министъра на здравеопазването, министъра на вътрешните работи и министъра на правосъдието/Наредбата/.

Съгласно чл. 3а от Наредбата установяването на концентрация на алкохол в кръвта се извършва с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване, когато: 1 лицето откаже извършване на проверка с техническо средство или тест; 2 лицето не приема показанията на техническото средство или теста; 3 физическото състояние на лицето не позволява извършване на проверка с техническо средство или тест.

Настоящият случай попада в хипотезата по чл. 3 а, т. 2 от Наредбата и приетото химическо изследване безспорно установява, че лицето не е употребило алкохол над 0.50 промила.

Съгласно чл. 22 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, Изследването на пробите от кръв за установяване на концентрация на алкохол се извършва по газхроматографски метод. Изследванията за установяване концентрацията на алкохол в кръвта се извършват двукратно, като резултатите в отчетената крайна концентрация (отчетена до втория знак след десетичната запетая включително) не трябва да се различават с повече от 0,10 на хиляда при резултати до 1 на хиляда, а при резултати над 1 на хиляда – с до 10 % от стойността. При по-голяма разлика изследването се повтаря.

Съдът счита, че процесната ЗППАМ се явява преждевременно издадена, преди изготвяне на резултата от назначеното изследване по реда на чл. 22, ал. 1 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г, което има превес по отношение констатацията за употреба на алкохол, дадена с алкотест.

Приложения протокол за химическо изследване за определяне на концентрацията на алкохол в кръвта № 558/28.08.2025 г., изготвена от УМБАЛ „Света А.“ – С. АД, представлява химико – токсикологично изследване по чл. 24, ал. 2 от Наредба № 1/19.07.2017 година. Химическото изследване е категорично и не съдържа никакво съмнение досежно липсата на наличието на алкохол в кръвта над 0.50 % в пробата кръв на жалбоподателя. Видно от заключението на протокола за химическо изследване / лист 22 от делото/ в пробите кръв, иззети от С. М. М. се доказва наличие на етилов алкохол в количество 0,20 промила.

Доказателствата по делото установяват по категоричен начин, че жалбоподателят не е управлявал МПС след употреба на алкохол в кръвта над 0.5 промила в деня на проверката и при съставяне на АУАН.

В тежест на административния орган, издал оспорения акт, е да докаже пред съда наличието на извършено административно нарушение за преустановяване на което е издадена процесната ПАМ. В конкретния случай това не е сторено, а правомерността на упражнената компетентност пряко се опровергава посредством проведеното медицинско изследване от УМБАЛ „Света А.“ – С. АД от което се установява, че в изпратените проби кръв за изследване взети от жалбоподателя

се е доказал етилов алкохол в количество от 0.20 промила.

Целта на налагането на принудителни административни мерки по чл. 171 от ЗДвП е осигуряване безопасността на движението и преустановяване на административните нарушения. От визираните по-горе по делото писмени доказателства се установява, че не е налице извършено административно нарушение от страна на жалбоподателя.

По изложените съображения ЗПАМ се явява незаконосъобразна и подлежи на отмяна.

При този изход на спора и предвид своевременно направеното от процесуалния представител на жалбоподателя искане за присъждане на направените по делото разноски, то на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя сума в размер на 1 000 лв., заплатен адвокатски хонорар, съгласно представеният по делото договор за правна защита и съдействие 01.09.2025 г.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София - град, III отделение, 61 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GRAM-2096402 от 27.08.2025 г. по чл. 171, т. 1 б. "Б" от ЗДвП, издадена от А. С. А., младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ - СДВР, с която на С. М. М., ЕГН [ЕГН] е наложено ПАМ – временно отнемане на СУМПС на водач, който управлява МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0.5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или друго тех. средство до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи, да заплати на С. М. М., ЕГН [ЕГН], [населено място],[жк], [жилищен адрес] сумата в размер от 1 000 (хиляда) лв., представляваща разноски в производството.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: